

หัวข้อวิจัย การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนา
มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในเขตภาคกลาง
ชื่อผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์
หน่วยงาน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปี พ.ศ. 2560

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ระดับมาตรฐาน
คุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนา
มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของจังหวัดในเขตภาคกลาง โดย
วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) ประกอบด้วย ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ หลักการจัดการ
ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและ
มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประชากรแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยวที่เข้ามา
เที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมของจังหวัดในเขตภาคกลาง ได้แก่ จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี ฉะเชิงเทรา และนครปฐม ในปี 2556 จำนวน 18,175,708 คน และ
ประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในจังหวัดดังกล่าว ไม่ทราบจำนวน กำหนด
กลุ่มตัวอย่าง ใช้โปรแกรม G*Power3.1 ได้กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 500 คน การสุ่มตัวอย่างแบบหลาย
ขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ระดับการนำหลักการจัดการ
ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาปฏิบัติ ระดับมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทาง
วัฒนธรรม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การ
วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM)

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีการนำหลักการจัดการ
ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการ
ท่องเที่ยวให้พร้อมสูงสุด มีระดับมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อยู่ในระดับดีเยี่ยม
โดยมีคุณค่าของแหล่งธรรมชาติสูงสุด ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่าง
ยั่งยืน มีอิทธิพลต่อมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดในเขตภาคกลาง
ร้อยละ 36 โดยรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนควรเน้นหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 5
อันดับแรก ได้แก่ การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของ
ทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี การจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการ
ข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม และการวิจัยและติดตามผล ขณะที่กลุ่มตัวอย่างในแหล่งท่องเที่ยวทาง
วัฒนธรรม มีการนำหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก โดยมีการอนุรักษ์
และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดีสูงสุด มีระดับมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อยู่ใน
ระดับดีมาก โดยมีศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวสูงสุด ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า
หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีอิทธิพลต่อมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของ
จังหวัดในเขตภาคกลาง ร้อยละ 41 โดยรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 5 อันดับแรกที่ส่งผล

ต่อมาตราฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดในเขตภาคกลาง ได้แก่ การประสานการ
พัฒนาการท่องเที่ยวสูงสุด การมีส่วนร่วมโดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น การ
ฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่น การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ และการ
จัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม

Research Title	THE MODELS DEVELOPMENT OF SUSTAINABLE TOURISM MANAGEMENT AFFECTING TO DEVELOPMENT THE QUALITY STANDARD OF TOURIST ATTRACTIONS IN THE CENTRAL PROVINCE
Author	Asst.Prof. Praphunphong Chinnaphong
Faculty	Management Sciences, Valaya Alongkorn Rajabhat University
Year	2017

Abstract

This research aimed to study the levels of Sustainable Tourism Management and Quality Standards of Tourist Attractions, and to develop a model on Sustainable Tourism Management affecting developing Quality Standards of Natural Tourist Attractions of provinces in the central region. The data were analyzed by Structural Equation Modeling. The criterion variable was the principles on Sustainable Tourism and the predictor variable was the Quality Standards of Natural Tourist Attractions. The population was categorized into two groups: 18,175,708 tourist in Natural Attractions in the central region in 2013 (B.E. 2556) and the local people in the provinces located in the central region (unknown number). The 500 participants in the research were randomized by multi-stage sampling method using G*Power 3.1 Program. The research instruments were levels of implementation of Sustainable Tourism Principles and levels of the Quality Standards of Natural Tourist Attractions Questionnaire. The data were analyzed by mean, standard deviation, structural equation modeling analysis.

The results of the study indicated in the natural tourist attractions applied the Principles of Sustainable Tourism Management at the highest level provided with an instructional manual and information on tourism for preparations at the highest level. In terms of the quality standards of natural tourist attractions, they were evaluated at the excellent level with the value of the natural sources at the highest level. The hypothesis testing results was the sustainable tourism management principles influenced the quality standards of natural tourist attractions in provinces located in the central region (36%). The Model of Sustainable Tourism Management should focus on the top five principles of sustainable tourism management including integrating

tourism into planning, Maintain diversity, Using resource sustainable, marketing tourism responsibly and Undertaking research. Residing at the cultural attractions, scored high in adapting the principles of sustainable tourism into practice with the proper use and conservation of resource performed as the highest principle. The quality standards of cultural attractions were ranked excellent, with the highest level in tourism carrying capacity. The hypothesis testing revealed that the principles of sustainable tourism affected the cultural attractions in the central provinces at 41%. The Model of Sustainable Tourism Management should focus on the top five principles of sustainable tourism management including integrating tourism into planning, involving local communities, training staff, maintaining diversity and marketing tourism responsibly.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนา
มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในเขตภาคกลาง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) โดยสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยปีงบประมาณ 2558 เพื่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้
ตลอดจนรองศาสตราจารย์ ดร.ราณี อิลิชัยกุล รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรุงธรรม
และรองศาสตราจารย์ ดร.นิสสา ศิลปะเสรษฐ ที่ได้กรุณาตรวจสอบความสอดคล้องและความเที่ยงตรง
ของเครื่องมืองานวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์ ที่เสียสละเวลาตรวจสอบรายงานวิจัย
ฉบับสมบูรณ์ ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.นิพล เชื้อเมืองพาน และอาจารย์กันยารัตน์ คงพร ที่ได้ร่วม
วิพากษ์ผลการวิจัย

ขอขอบคุณนักท่องเที่ยว ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องในแหล่งท่องเที่ยวทุกท่านที่ให้ความกรุณา ใน
การตอบแบบสอบถามและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการด้านต่าง ๆ ซึ่งคุณค่าและประโยชน์
อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์
มีนาคม 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย.....	4
1.3 กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของโครงการวิจัย.....	5
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย.....	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยว	11
2.2 การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน.....	12
2.3 หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	18
2.4 มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว.....	20
2.5 บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยว	30
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	42
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
3.2 ขอบเขตด้านตัวแปร	44
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	45
3.4 ขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	46
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4.2 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4.3 ข้อมูลพื้นฐานนักท่องเที่ยวและประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.4 การนำหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาปฏิบัติ	59
4.5 มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว	72
4.6 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน.....	88
4.7 การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างและผลจากการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็น	93
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	106
5.1 สรุปผลการวิจัย	106
5.2 อภิปรายผล	108
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	116
บรรณานุกรม.....	120
ภาคผนวก	124
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	125
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	155
ประวัติผู้วิจัย.....	159

สารบัญดาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยว	43
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว	43
3	สถานที่ท่องเที่ยวในการเก็บข้อมูล	44
4	ข้อมูลพื้นฐานของบุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวผู้ตอบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลัก การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาปฏิบัติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	53
5	ข้อมูลพื้นฐานของบุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวผู้ตอบสอบถามเกี่ยวกับการนำหลัก การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาปฏิบัติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	55
6	ข้อมูลพื้นฐานของบุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวผู้ตอบสอบถามมาตรฐานคุณภาพแหล่ง ท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	56
7	ข้อมูลพื้นฐานของบุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวผู้ตอบสอบถามมาตรฐานคุณภาพแหล่ง ท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	57
8	ผลการวิเคราะห์ระดับการนำหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาปฏิบัติ แบ่งตาม แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	59
9	ผลการวิเคราะห์ระดับการนำหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาปฏิบัติ แบ่งตาม แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	65
10	ผลการวิเคราะห์ระดับการนำหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาปฏิบัติ แบ่งตาม แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	66
11	ผลการวิเคราะห์ระดับการนำหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาปฏิบัติ แบ่งตาม แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	71
12	ผลการวิเคราะห์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	72
13	ผลการวิเคราะห์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในภาพรวม	76
14	ผลการวิเคราะห์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลังจากการทำ EFA	77
15	ผลการวิเคราะห์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติโดยรวม หลังจากการทำ EFA	80
16	ผลการวิเคราะห์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	81
17	ผลการวิเคราะห์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในภาพรวม	84
18	ผลการวิเคราะห์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมหลังจากการทำ EFA....	85
19	ผลการวิเคราะห์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยรวม หลังจากการทำ EFA	87
20	สรุปผลการประชุมสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็น (Focus group) เกี่ยวกับ การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติของจังหวัดในเขตภาคกลาง.....	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้าที่
21	สรุปผลการประชุมสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็น (Focus Group) เกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดในเขตภาคกลาง	102
22	สรุปการทดสอบสมมติฐาน ตามโมเดลสมการโครงสร้าง.....	105

สารบัญญภาพ

ตารางที่		หน้า
1	อัตราการขยายตัวของผู้เยี่ยมเยือน ปี 2556.....	2
2	จำนวนผู้เยี่ยมเยือน ในเขตพื้นที่ภาคกลาง ปี 2556.....	3
3	กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
4	การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงยืนยันการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ.....	89
5	การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงยืนยันการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม.....	90
6	การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงยืนยัน มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ.....	91
7	การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงยืนยัน มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ.....	92
8	การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดในเขตภาคกลาง	93
9	รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ.....	95
10	การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดในเขตภาคกลาง	100
11	รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม.....	101

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : WTO) ได้กล่าวถึงอุปสงค์ที่เกินกว่าความคาดหวังของการท่องเที่ยวในช่วงครึ่งปีแรกของ 2013 ไว้ว่าการเดินทางเข้ามาของนักท่องเที่ยวนานาชาติเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ในช่วงครึ่งแรกของปี 2013 เทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2012 ถึงเกือบ 500 ล้านคน การเจริญเติบโตที่สูงกว่าการคาดการณ์ทำให้ในตอนต้นปีมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3-4 นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มของการท่องเที่ยวของ UNWTO ที่จะสูงขึ้นในระยะยาวจนถึงปี 2030 เท่ากับ ร้อยละ 3.8 ต่อปีโดยเฉลี่ยระหว่าง 2010 และ 2020 จุดหมายปลายทางที่ทั่วโลกให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวโดยประมาณ 494 ล้าน ระหว่างเดือนมกราคมและมิถุนายน 2013 นี้แสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5 หรือเพิ่ม 25 ล้านคนเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2012 การเจริญเติบโตที่แข็งแกร่งทำให้เกิดจุดหมายปลายทางทางเศรษฐกิจใหม่ เท่ากับ ร้อยละ 6 สูงกว่า ในทางเศรษฐกิจขั้นสูง คือ ร้อยละ 4 ซึ่งมีแนวโน้มที่ติดต่อกันมาหลายปีในขณะนี้ (World Tourism Organization, 2013)

ทิศทางการท่องเที่ยวในแถบประเทศอาเซียน มีการขยายตัวที่สูงมาก มีนักท่องเที่ยวเดินทางในอาเซียนกว่า 80 ล้านคน เดินทางเข้ามาในไทยกว่า 20 ล้านคน ซึ่งนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในไทยที่ได้รับความนิยมจะเป็น 2 ลักษณะ คือ เดินทางมาท่องเที่ยวในเชิงสุขภาพโดยไทยเป็นประเทศอันดับ 2 ของเอเชีย เนื่องจากมองว่าคนไทยมีความสะอาด มีการให้บริการที่ดี และที่สำคัญคือ มีความคุ้มค่าในการรักษา และหลังจากรักษาแล้ว ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น ภูเก็ต กระบี่ เชียงใหม่ โดยส่วนใหญ่เดินทางกันมาเป็นครอบครัว ทำให้สร้างรายได้ดีมาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวในกลุ่มตะวันออกกลาง โดยมูลค่าตลาดการท่องเที่ยวในเชิงสุขภาพ แต่ละปีสูงมาก โดยทั่วโลกมีมูลค่าตลาดกลุ่มนี้สูงถึง 1.8 ล้านล้านบาท และไทยมีมูลค่าตลาด 70,000 ล้านบาท ส่วนการท่องเที่ยวอีกประเภทคือ การท่องเที่ยวในเชิงศิลปวัฒนธรรม นอกจากนั้น จุดแข็งของไทยที่ได้เปรียบประเทศอื่น คือ ไทยมีทำเลที่ตั้งที่ดี เป็นจุดศูนย์กลาง มีการให้บริการที่ต่างชาติชื่นชอบ ทั้งสปา โรงแรม มีอาหารหลากหลาย มีสมุนไพรต่าง ๆ มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบธนาคารที่อำนวยความสะดวก มีสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ มีที่มีชื่อเสียง ส่วนสิ่งที่ไทยต้องเร่งปรับตัว คือ ภาษาอังกฤษ เป็นเรื่องสำคัญมาก การศึกษาความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศในอาเซียน การทำสินค้าและบริการต่าง ๆ เป็นมาตรฐาน (สุทธาวรรณ จีระพันธุ์, 2556)

เมื่อการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยหลักในการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ กรมการท่องเที่ยวถือเป็นองค์กรหลักในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศ องค์กรประกอบหนึ่งของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวคือการเข้าไปจัดทำมาตรฐาน ส่งเสริมการพัฒนา บริหารจัดการ และตรวจประเมินเพื่อให้มาตรฐานแก่แหล่งท่องเที่ยว ปัจจุบันกรมการท่องเที่ยว ได้พัฒนามาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเพื่อยกระดับเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันแล้วทั้งสิ้น 14 มาตรฐาน อันประกอบด้วย มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์ ทางวัฒนธรรม ทางศิลปวิทยาการเพื่อนันทนาการเชิงสุขภาพ (น้ำพุร้อนธรรมชาติ) ทางธรรมชาติประเภทน้ำตก ทางธรรมชาติประเภท